

jfr. § 8, og erhververen ifaldet strafansvar, jfr. § 10.

Lovens regler er ikke til hinder for, at justitsministeren imødekommer et senere indgivet andragende, når særlige omstændigheder taler derfor.

Ad § 4.

Der er efter forslaget intet til hinder for, at panthavere, der ikke uden tilladelse fra justitsministeren kunne erhverve ejendomsret over fast ejendom, kan søge sig fyldestgjort gennem ejendommens realisation.

Med hensyn til adgangen til at overtage pantet til brugelighed bør der derimod gælde principielt samme regler som om erhvervelse af ejendomsret, idet pantsætningsforholdet ellers kunne benyttes til at omgå lovens regler. Da panthavere kan overtage pantet til brugelighed for et tidsrum af indtil 6 måneder, før justitsministerens tilladelse skal søges, og da der i tilfælde af afslag på ansøgningen vil blive meddelt en frist på mindst 6 måneder og højst 1 år til at fravige pantet, jfr. § 8, kan lovens regler ikke antages at afskære en panthavers adgang til i rimeligt omfang at varetage sine økonomiske interesser ved pantets overtagelse. Der er også mulighed for at give tilladelse til at overtage pantet til brugelighed for en vis tid, jfr. § 5.

Ad § 5.

Selv om noget tilsvarende måtte gælde uden særlig lovhjemmel, er det fundet rettest udtrykkeligt at udtale, at tilladelse til erhvervelse af fast ejendom og til overtagelse af pant til brugelighed kan gøres betinget eller tidsbegrænset. Som eksempel på betingelser, det vil kunne være naturligt at knytte til en tilladelse, kan nævnes, at et selskabs formål ikke ændres, eller at ejendommen benyttes på nærmere angiven måde.

Ad § 6.

Erhververen må, selv om erhvervelsen er betinget af justitsministerens tilladelse, have adgang til straks at opnå den retsbeskyttelse, som er en følge af adkomstdokumentets tinglysning. Dokumentet bør dog ikke kunne tinglyses endeligt, så længe tilladelse fra ministeren ikke foreligger, og det foreslås derfor, at der i overensstemmelse med reglerne i tinglysningslovens § 15, jfr. § 16, skal kunne foretages en foreløbig tinglysning, således at dommeren sætter anmelderen en frist, inden hvis udløb anmelderen må forevise den fornødne tilladelse fra ministeren. Af henvisningen til de nævnte bestemmelser i tinglysningsloven vil i øvrigt følge, at dommeren efter anmelderens begæring kan forlænge fristen, og at dokumentet indføres foreløbigt i tinglysbogen,

men atter udslettes, hvis manglen ikke er fjernet inden den fastsatte dato.

I § 11, stk. 1, nr. 3, i anordning nr. 298 af 26. november 1926 om tinglysning er det bestemt, at skøder ved anmeldelse til tinglysning skal angive køberens bopæl, medmindre denne er almindelig bekendt. Tinglysningsdommeren vil derfor ved adkomstdokumenters anmeldelse til tinglysning i reglen kunne se, om tilladelse efter loven er fornøden, bortset fra det i § 1, stk. 1, omhandlede tilfælde, hvor en erhverver ikke har bopæl her i landet, men tidligere har boet her i et samlet tidsrum af 5 år. Har en erhverver ikke bopæl i Danmark, skal tinglysningsdommeren enten afkræve erhververen erklæring på tro og love om, at han tidligere har haft bopæl her i landet i et samlet tidsrum af 5 år, eller kræve sig forevist tilladelse fra justitsministeren til ejendommens erhvervelse. Det foreskrives ikke, at den nævnte tro og love erklæring skal optages i selve adkomstdokumentet, men den vil kunne følge med dokumentet til tinglysning som en særskilt erklæring. For så vidt angår de i § 1, stk. 2, nævnte selskaber, foreninger og institutioner m. m., som ikke har hjemsted i Danmark, bliver der alene spørgsmål om at kræve forevist tilladelse fra justitsministeren til at erhverve adkomst på ejendommen. Er dommeren bekendt med, at en erhvervelse i medfør af denne lov er betinget af justitsministerens tilladelse, eller har han grundet formodning herom, må han bringe lovens bestemmelser i anvendelse uanset skødets angivelse af køberens bopæl eller hjemsted, men det kan ikke forlanges, at dommerne skal foretage nærmere undersøgelser i så henseende.

Ad § 7.

Bestemmelsen giver justitsministeriet mulighed for at påse, at tilladelser efter loven søges i rette tid.

Det er forudsat, at dommeren skal give indberetning til justitsministeriet, når en ejendom ved fogeden overtages til brugeligt pant af en person, der ikke har bopæl i Danmark, eller dommeren ved andre retshandlinger bliver bekendt med, at en sådan overtagelse har fundet sted. Dommeren skal ikke foretage nogen undersøgelse af, om den pågældende tidligere har haft bopæl her i et samlet tidsrum af 5 år, men denne undersøgelse vil blive foretaget af justitsministeriet efter modtagen indberetning om overtagelsen.

Ad § 8.

Den vigtigste sanktion, der må knyttes til et ikke tilladt ejerforhold, er den, at forholdet må bringes til ophør. Den foreslåede bestemmelse gør det